

foden. Jeg har desuden rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 252 i anledning af, at en person, der havde lagt sig på gulvet, og som ikke blev ramt af skud, efter min opfattelse ved afgivelsen af det ene skud blev udsat for nærliggende fare. Yderligere er straffelovens § 154 citeret i anklageskriftet, da overtrædelserne er sket under udførelsen af offentlig tjeneste.

Advokat Torben Koch, der er beskikket advokat for kriminalassistenten, har ved skrivelse af 4. april 2003 påklaget afgørelsen om tiltalerejsning til Rigsadvokaten.

Jeg kan yderligere oplyse, at jeg ved vurderingen af, om kriminalassistenten har handlet inden for grænserne for lovlig magtanvendelse, har taget udgangspunkt i straffelovens § 13 og Rigspolitichefens kundgørelse II, nr. 38 – skyde-reglementet, der har til formål at uddybe straffelovens § 13 om magtanvendelse i forbindelse med nødværge og retshåndhævelse.«

Rigspolitichefen har oplyst følgende:

»Politiets anvendelse af skydevåben er ikke direkte lovreguleret. Politiets brug af skydevåben er derimod reguleret ved en såkaldt kundgørelse, som er udarbejdet af Rigspolitichefen. Indholdet af denne kundgørelse er tiltrådt af Justitsministeriet, som har orienteret Folketingets Retsudvalg om regelsættet.

Politiets anvendelse af skydevåben viser over årene naturligvis et talmæssigt udsving. Set over perioden 1992 – 2002 er der derimod ikke sket en stigning i politiets anvendelse af skydevåben, dvs. tilfælde, hvor der er skudt eller truet med våben, eller personer har følt sig truet af politiets våbenanvendelse. Højest 2-4% af de årlige indberetninger på 200-300 tilfælde af våbenanvendelse vedrører tilfælde, hvor der er afgivet skud.

Rigspolitichefen har i meget høj grad opmærksomheden henledt på politiets anvendelse af våben, og det er gennem uddannelsen mv. en overordnet målsætning at minimere politiets våbenanvendelse. I det lys skal det også ses, at Rigspolitiet sammen med de centrale politimyndigheder i Norge og Sverige deltager i et fælles projekt om politiets brug af skydevåben. Det er bl.a. hensigten at anvende slutrapporten i undervisningen af politiets ansatte.

Det er sammenfattende Rigspolitichefens opfattelse, at det omtalte regelsæt vedrørende politiets våbenanvendelse er hensigtsmæssigt og tilstrækkeligt. Rigspolitichefen har ikke herved taget stilling til den konkrete sag, som omtales i begrundelsen for spørgsmålet, idet denne sag

som bekendt for tiden er under behandling ved domstolene.

Det kan sluttelig nævnes, at Politikommissionen i sin betænkning nr. 1410/2002 har stillet forslag om, at der i en kommende politilov skal ske en lovregulering af politiets anvendelse af skydevåben. Der henvises til betænkningen side 83-87, 128-134, 145, 217-224 og 279-282, hvor både de gældende og foreslåede regler er beskrevet.«

Jeg kan henholde mig til de to udtalelser.

Ad spm. nr. S 2756

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Elisabeth Arnold stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 8335, lød således:

Til justitsministeren (3/4 03) af:

Elisabeth Arnold (RV):

»Vil ministeren drage omsorg for, at politiets skyderelement gennemgås i lyset af den seneste skudepisode i København den 1. april 2003?«

Supplerende svar (27/5 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten for København mv. og fra Rigspolitichefen, hvortil jeg kan henholde mig.

Statsadvokaten for København mv. har oplyst følgende:

»Spørgsmålet vedrører bl.a. en episode den 1. april 2003, hvor en polititjenestemand anvendte sin tjenestepistol med en mand, der befandt sig i en brugsstjålet bil, og som efter en forfølgelse først var blevet standset, men som derefter prøvede at køre fra stedet i bilen. Den pågældende mand blev ramt af et enkelt skud, der gik igennem hans hjerte, med den følge, at han umiddelbart efter afgik ved døden.

I anledning heraf har jeg iværksat en undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 1020 a, stk. 2. Undersøgelsen er endnu ikke så langt fremskredet, at jeg har grundlag for at udtale mig om, hvorvidt polititjenestemanden i forbindelse med anvendelse af tjenestepistolen har handlet i